

OEK laat Jordaneese sfeer van jaren twintig fraai herleven

SCHAGERBRUG — Voorstelling: 'Oranje Hein' van Herman Bouber. Door: Toneelvereniging Ons Eigen Kring (OEK). Spel: Ad Schaatsenberg, Carla Rampen, Ria Baken, Annet Oeljevaar, Lida Sneekes, Iris van Wel, Hans Pierweijer, Huub Tiebie, Paul Dekker, Janny van Wel, Eric van der Ploeg, Gery de Boer, Eline Sneekes, Djuri van der Ploeg, Sjoerd van Zanten, Gea Mepelink, John de Nijs, Sonja Twinnman, Pieter-Jan Zijlstra. Zangteksten en muziek: Louis Davids, Margie Morris. Muzikale begeleiding: Sita Kistemaker, Bartha Slik. Decor: Pieter-Jan Zijlstra, John de Nijs, Anette Vader. Licht: Raymond Bos. Souffleuse: Truus de Vries. Zangstudie: Kees Doets. Regie: Joke Westra. Gezien: 29 februari in café Het Wapen van Zijpe.

Wat te doen na de geslaagde viering van het vijftigjarig bestaan in 1997? Deze vraag was voor toneelvereniging OEK niet eenvoudig te beantwoorden. De keuze voor Herman Boubers schets uit het leven in de Amsterdamse Jordaan wekte echter vertrouwen bij de trouwe aanhang. Vier voorstellingen werden gepland en alle waren volledig uitverkocht. Kwalitatief deed OEK opnieuw aan klantenbinding met een heerlijke spontane voorstelling, waarin een sfeervol beeld van de sfeervolle Amsterdamse volkswijk in de roerige jaren twintig een fraaie vormgeving kreeg.

Onder kundige leiding van regisseur Joke Westra, muzikaal gesteund door Kees Doets, die de zangrepitities leidde, is door de grote spelersgroep, waarin voor alle leden plaats was, duidelijk hard gewerkt. De acteurs, sterk variërend in leeftijd, brachten hun opdracht met veel plezier. Door zich uitstekend in te leven in de 'stadse' situaties van toen, kon veel van het toenmalig tijdsbeeld worden verduidelijkt.

Treffend

De scènes, gelardeerd met de gouden liedjes van Louis Davids en Margie Morris, sloten in goed tempo op elkaar aan. Het leven in de Jordaan van toen speelt zich grotendeels af op straat. Daar wordt gelachen, gehuild, ruzie gemaakt en vinden verzoeningen plaats. Voor

□ OEK kreeg met een heerlijk spontane Oranje Hein van het pul diek loon naar werken.

de toneelgroep geen sinecure, want de speelruimte in het fraai uitgevoerde decor bleek, vooral bij 'massa-scènes' nogal krap bemeten. Toch vormde dit, door een goed uitgevoerde mise-en-scène geen echt beletsel.

Heel treffend was vooral de wijze, waarop werd getoond, dat de Jordanees het hart op de tong heeft. De hieruit voortvloeiende emoties kregen door OEK een sterke invulling. De diverse volkstypes werd helder gekarakteriseerd. Centraal in het verhaal staat Oranje Hein. Als polder en schoenlapper verdient deze oud-koloniaal soldaat de (schrake) kost. Hij en zijn echtgenote tante Aal wor-

den door de buurtbevolking met zeker respect behandeld. Dit geldt tevens voor vader Kees en tante Massie, een veertigjarig echtpaar dat hun drie dochters in eer en deugd heeft groot gebracht. De lotgevallen van beide gezinnen worden door de buurt nauwlettend gevolgd. De 'boodschap' van Bouber waarin de jenever als volksvijand nummer één wordt bestempeld, kreeg eveneens een duidelijke vorm.

In de rolbezetting kregen de dragende rollen een uitstekende invulling. Paul Dekker, als Oranje Hein en Janny van Wel als zijn echtgenote tante Aal

Foto John Oud

slaagden evenals Ad Schaatsenberg en zeker Carla Rampen als ome Kees en tante Massie met glans. Dit geldt tevens voor de schoonzoons Hans Piermeijer, die tot een heldere uitbeelding kwam van de aanvankelijk drankzuchtige Thijs en Huub Tiebie als de 'maar aangetrouwde' Dorus. Maar ook in de overige rollen werd redelijk tot zeer goed geacteerd. Opvallend was, dat ook de jongeren, Iris van Wel, Djuri van der Ploeg en Eline Sneekes zich zonder gêne in de méteemengden.

Voor OEK, als plattelandsvereeniging, kende de Jordaneese tongval nog wel wat voetan-

gels. Maar door de consequente wijze, waarop de spreektrant individueel werd uitgevoerd, mag het resultaat zeer rijkelijk worden genoemd. Bovendien bleken kwaliteiten voor goed samenspel ruim voldoende aanwezig om de groep als hechte eenheid te laten optreden. Daarenboven werd een extra pluspunt gescoord met de vele fraai gezongen 'evergreens' van het koppel Davids/Morris. Mede hierdoor steeg de voorstelling uit tot ver boven de middelmaat. Een hoge publieke waardering vormde voor OEK het terechte loon naar werken.

JAN SAMPIMON